

קדושת לוי

מתיקות פפרשה

פנינים ~ סיפורים ~ תשובות

גליץ מס' 82

הזמנים לפי לוח	באר שבע	תל אביב	ירושלים	הדלקת נרות:	פרשת ויצא	הפסדה: א. "ויברח יעקב" ס. "ועמי תלזאים"
"עיתים לבניה"	04:21	04:14	04:00	יצאת שבת:		
	05:16	05:15	05:14			

ווארט לשולחן שבת

מתורתו של רבינו הקדוש סגורם של ישראל
רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זיע"א

פניני האור החיים הקדוש

חיבור של השמים והארץ

"ויחלום והנה סולם ניצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלוקים עולים ויורדים בו" האור החיים הקדוש כותב על דרך הרמז מהם מלאכי אלוקים עולים ויורדים בו.

כי בשוכבו של האדם לישון ונשמתו יוצאת ועולה מעלה לתת דין וחשבון על כל מעשיה כאן בעולם הזה לא יוצאת הנשמה כי אנו רואים בחוש שנוגעים בגוף האדם הוא מתעורר. אלא ודאי הנשמה מוצבת ארצה וראשה מגיע לשמים, שאין מפסיק בינה לבין השמים.

"ומלאכי אלוקים עולים ויורדים בו" בא הכתוב לרמז על בחינת המעשים הטובים שיעשה אותם האדם בעולם הזה שעל ידי אותם המעשים מתקן הוא את נשמתו ומעלה את כל הדברים אשר תיקן בנשמתו, ואותם דברים שאדם מתקן על ידי מעשיו הטובים הם נקראים מלאכי אלוקים.

וכשאלו יעלו לשמים, אלו מעוררים רחמים ורצון בשמים "ויתעוררו מים עליונים להשפיע אורות נוראים בסוד נשמתו".

על ידי אותם מעשים טובים שהאדם עושה יורד עליו שפע של קדושה וטהרה, ושפע של ברכה והצלחה במעשי ידיו, ואלו שרימזו הכתוב עולים ויורדים בו.

כי גם כשאדם חושב שהוא כאן בעולם הזה עליו לזכור כי כל מעשה קטן כאן משפיע על עולמות גדולים חשובים ועצומים בעולם העליון, ובזה הוא עצמו משפיע על חיי כאן בעולם הזה היאך יתנהגו איתו משמים.

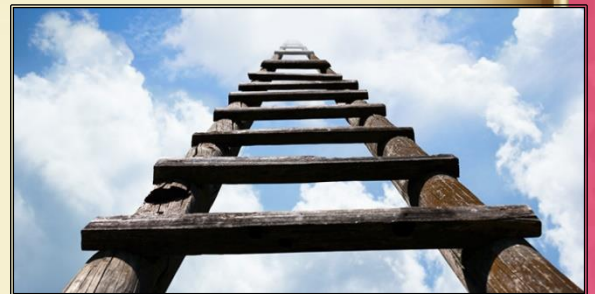
על פרט אחד אשר לא היה בהבטחת ה'. ולמה הדבר דומה לילד קטן אשר עושה את צעדו הראשון, מרים את רגלו האחת, ותיכף כל גופו מתנועע לצד האחר, ולולי אביו שמחזיק את שתי ידיו חזק היה כבר נופל. וכך צעד אחד צעד מתקדם העולל ומתחיל ללכת כבר יותר טוב, אחיזתו של האב מתרפה מעט.

ולאחר כמה שבועות האב מרשה לעצמו לעזוב מעט את אחיזה רק ליד אחת ולאחר כמה נפילות הבן מתחיל ללכת לבד, האב נותן לו ללכת בכוחות עצמו ורק כשהבן נופל מבקש הוא את עזרת האב.

בפסוקים הקודמים שבהם כתוב את הבטחת הבורא ליעקב "והנה אנוכי עמך וכו' והשיבותיך אל האדמה וכו'" אומר הקב"ה ליעקב הנני מבטיח כי אחיה עמך ליתן לך סעד ותמיכה עד אשר תבוא בחזרה אל בית אביך. אולם לאחמ"כ יעקב יפעל ויעבוד את ה' בכוחות עצמו.

ובזה יעקב מתחנך לבורא ואומר "ושבתי בשלום אל בית אבי והיה ה' לי לאלוהים" גם לאחר שאבוא אל בית אבי "והיה ה' לי לאלוהים" תהיה לי סעד ועזר לתומכני "כגמול עלי אמו".

יעקב מוסיף בקשה חדשה מאם ה' יתברך כי כל הבטחתו של ה' היתה עד שיישוב אל בית אביו.

"וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלוקים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנוכי הולך ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש" (כ"ח ב)

יעקב יוצא למסע בריחה מאחיו המבקש להורגו, ובדרכו למשפחת אביו שאולי שם ימצא את זיווגו, יעקב מבקש מהקדוש ברוך הוא שילווה אותו בכל דרכו ולא יעזבהו.

הקדושת לוי תמה את תמיהתם של הרבה מהמפרשים מדוע יעקב מבקש מה' שיושיע אותו בדרכו ושלא יחסר לו כל טוב, והרי הקב"ה עצמו הבטיח לו הכל, ודברי ה' יתברך ליעקב מובאים אך לפני כמה פסוקים: "והנה אנוכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך וגו'" אם כן מדוע חוזר יעקב על בקשות אלו שהבטיח לו ה' ממילא.

הקדושת לוי מבאר כי בקשת יעקב היתה

נפלאות המדרש

בראשית רבה / מזרח גס

בזמן שרצה לבן לעשות את סעודת החתונה, כינס כל אנשי מקומו אמר להם יודעים אתם שהיינו דחוקים למים וכיון שבא הצדיק הזה לכאן נתברכו המים, ומאז לא צריך לגולל את האבן מהבאר. אמרו לו ומה באפשרותנו לתת לך בעבור זה? אמר להם אם אתם רוצים אני משקר עליו ונותן לו את לאה אפילו שהוא אוהב את רחל, ובעבור רחל הוא יישאר איתנו עוד שבע שנים שהוא יעבוד בעבורה. אמרו לו עשה מה שטוב בעבורך ואף אחד מאיתנו לא יגלה לו על תרמיתך. ובכדי שודאי לא יגלו ליעקב ביקש מכל אחד מהם משכון, ולקח את המשכון הזה וקנה בהם את כל צורכי הסעודה, שמן ובשר. ולכן נקרא שמו "לבן הארמי" על שם שרימה גם אנשי עירו שלאחר החתונה היו צריכים ללכת לחנוונים ולקחת מהם את כל משכונותיהם שנתן להם לבן לצורך המשתה.

וכל יום הנישואין היו אנשי המשתה משבחים את יעקב וכיון ששבחו אותו הרבה אמר להם "מדוע אתם משבחים אותי כל כך הרבה?" אמרו לו: "אתה שגומל לנו חסד שבזכותך נתברכנו במים, לכן אנו משבחים אותך". והיו נשוארים ולא הולכים בכדי לעקבו ולרמזו לו שלבן מרמה אותו. והיו שרים בפניו "היא ליא" "הא ליא" ורצו לרמזו לו "היא לאה" ואיננה רחל. ובזמן שהכניסו את הכלה לחתן באו השושבינים וכיסו את הנרות בכדי שיוכל לבן להחליף ביניהם.

בבוקר ראה יעקב והנה היא לאה אמר לה "רמאית בת רמאי", אמרה לו: "וכי לא כך היה אומר לך אביך בזמן שבאת לקבל את הברכות ואמרת אני עשיו בכורך וממך למדתי לרמות וכשם שאתה עשית כמצוות אמך ובכך קיבלת את הברכות, כך עשיתי כאן, בכדי להעמיד שבטי י-ה".

לעילוי נשמות יעקב בן אסתר ז"ל

לעילוי נשמות שמואל בן מסעודה ז"ל

לעילוי נשמות רוזת זהררה בת תמו ע"ה

שליחותו של כלב

בהגדת חשוקי חמד הובא מעשה נפלא

אותו סיפר רבי יצחק זילברשטיין שליט"א. זהו סיפור המרתק של יהודי יקר בשם ר' חיים צבי סלומון, שהתחנך בישיבותיה החסידיות של הונגריה. כל בני משפחתו עלו על המוקד בשואה, והוא היה היחיד ששרד וניצל בחסדי שמים.

זמן קצר לאחר השחרור חזר ר' חיים צבי לעיירתו אל בית האלמין, ומצא אותה הרוסה ומנותצת. כמעט ולא נותרה אבן על אבן. ישב הוא על אחת האבנים, והחל לבכות על החורבן הנורא. אחת... שמעו נא על מה בוכה יהודי, ומה מציק לו דווקא ברגעים איומים ונוראים שכאלה.

פנה חיים צבי לבורא עולם בבכי מר, ואמר: "על הכל אני מוותר, אך לא על ספרי התורה העתיקים שהיו בבית הכנסת של אבא. ריכוזו של עולם, אם ספרי התורה עדיין נמצאים באזור, אנא עזור לי למצוא אותם!" כך ישב חיים צבי בעיירת הולדתו, בוכה, בוכה ובוכה. גם לאחר כל מה שעבר עליו בתופת הנוראה, הוא רוצה את ספרי התורה. ורק אותם. שני ספרי תורה אלו היו עתיקים מאד, וכתב הסת"ם שלהם היה מהודר בצורה יוצאת מן הכלל. גם רבני הקהילה וכל תלמידי החכמים שהיו שם, העדיפו תמיד לקרוא מתוך ספרי תורה אלו דווקא.

יושב חיים צבי ובוכה, מליט פניו בכפיו, ולפתע שומע הוא נביחות עזות. הוא פוקח את עיניו, ומבחין בכלב המתקרב אליו במהירות. היה זה 'הכלב המשפחתי' של משפחת סלומון, שהחזיק על ידם כדי לשמור על מחסני החיטה והקמח ששימשו את בית המסחר הסיטונאי של אביו. הכלב התקרב אליו, כעת זיהה אותו בוודאות. כן, זה הוא, הכלב ששמר על המחסנים ו'הכיר' את כל בני המשפחה. חיים צבי מזהה, כאמור, את הכלב, אך לא את הנביחות, הנשמעות לו מוזרות מה... לא כך נבח הכלב במשך השנים ששרת אותם בנאמנות. "הנביחות היו באופן של יללות עזות, והרגשתי שיש לו, לכלב, משהו לומר לי..."

חיים צבי נזכר: "כלב זה היה נאמן במיוחד, עד כדי כך שפעם, כאשר הייתי בחנות, נפלה בתי התינוקת מן המיטה והייתה במוצב של סכנה גדולה. הכלב רץ עד לחנות, הניח את שתי רגליו עליי, והחל לנבוח... הבנתי מיד שיש דברים בגו, ולכלב יש מסר מן הבית. יצאתי מהחנות, הלכתי אחרי הכלב הביתה, ומצאתי את ילדתי שרועה על הארץ כשדם רב זב ממנה. ממש ברגע האחרון

לפני שאיבדה את הכרתה הצלחתי להצילה... אותה נשאתי מעומק לבי, החלטתי לקום וללכת אחרי הכלב.

גם הפעם, הניח הכלב את שתי רגליו עליי, ונבח בצורה משונה מאוד. הוא רץ וחזר, רץ וחזר, הסתובב אנה ואנה, עד שהיה ברור לי שהוא רוצה לגלות לי דבר סתר. כיוון שהיה זה מיד לאחר התפילה הנ"ל, "קמתי ממקומי, ואז החל הכלב לרוץ בצורה מסחררת ממש, כשאני אחריו, עד שהגענו לפאתי העיירה, סמוך לאחד משדות החיטה. במקום מסוים הכלב נעצר לפתע, והחל לחפור ברגליו באדמה. ואני אחריו... חפרתי וחפרתי, אך לא מצאתי דבר. כמעט והתייאשתי, והתחלתי לזוז מן המקום, אבל הכלב לא זז. הוא המשיך לעמוד ולנבוח, ואף לחפור באדמה.

"חזרתי לאחורי בשנית והמשכתי לחפור, עד שבעומק של שנים וחצי מטרים אני שומע קול מתכתי החוזר מן האדמה... משהו מעין כלי ברזל המונח שם. לבי נמותח כקפיץ, נעשיתי דרוך בכל רמ"ח וספ"ה שלי. ואכן, לאחר חפירה של עוד כמה סנטימטרים, אני מגלה מזוודה גדולה ממתכת המונחת בבור העמוק. כדי לחשוף את כל המזוודה ולהעלותה מן הבור, נדרשתי למאמצים גדולים. לא עברו דקות מרובות ובידיי היו שני ספרי תורה, שלמים, ללא פגע, כנתינתם מסיני!" לא ניתן לתאר את התרגשותי ברגעים אלו, אך לא היה לי זמן רב לחשוב ולהתרגש, מאחר שהכלב עדיין לא נרגע... חשבתי כי המשימה הוכתרה בהצלחה, ואפשר כבר לסגור את הבור, אך הכלב המשיך לעשות סימנים כי האוצרות בבור עדיין לא נגמרו... רציתי כבר ללכת לדרכי עם ספרי התורה בידי, אך הכלב המשיך לנבוח בצורה יללנית, כמוה לא שמעתי מעודי."

חיים צבי ממשיך לחפור, ואכן כמה עשרות סנטימטרים עמוק יותר, מצא הוא קופסה נוספת, עמוסה וגדושה בשטרות כסף גדולים. היה זה אוצרו הפרטי של האבא הי"ד, שהספיק להחביא גם אותו, יחד עם ספרי התורה. התברר כי בלילה שלפני כיבוש העיירה על ידי הנאצים, הבין האבא, ר' אשר זונדל הי"ד, לקראת מה הולכים יהודי העיירה, ומיהר להחביא את ספרי התורה היקרים ואת הכסף באדמה. הכלב, אשר הלך אתו לכל מקום, ראה את המקום המרוחק בו הוטמנו האוצרות היקרים, ולאחר ששרד את המלחמה 'המתין' לאחד מבני המשפחה שחזר לעיירה, ומיד משך אותו אל הבור.

מאז מצא ר' חיים צבי את ספרי התורה, לא עזבם ולא נטשם לרגע. לכל מקום אליו הלך, לקח אתו את הספרים הקדושים. ואגב, סופו של הכלב היה, שמיד לאחר שגילה את מיקום קבורת ספרי התורה, לא רצה לאכול במשך שבוע שלם, ומת...

הלכה למעשה

שאלה: שלום וברכה הורי קנו לי "תוכי מדבר", נדיר ויקר מאוד.

בשבת האחרונה אירע מקרה מבהיל מאוד אחי הקטן פתח לתוכי את דלת הכלוב שלו, והתוכי שראה בכך הזדמנות פז, התעופף לי ברחבי הבית, מיד רצתי לסגור את החלון בכדי שלא יוכל לצאת מהבית, לאחר שסגרתי את החלון והתוכי נרגע, נפתח דיון בבית האם היה מותר לסגור את החלון לפני התוכי או שיש בזה משום מלאכת "צד"?

תשובה:

בספר הליכות שבת כתב: תוכי שברח אל מחוץ לכלובו וחלון הבית פתוח, אין לסגור את החלון משום מלאכת "צידה".

אך אם יש כאן הפסד מרובה, וכגון כאן שהזן של "תוכי מדבר" עולה יקר מאוד, יש להקל לסגור את החלון על ידי שני בני אדם או בשינוי, ושינוי נחשב לכל דבר המקשה לסגור את החלון וכגון במרפקו.

ובתנאי שאי אפשר לתפוס את התוכי בריצה אחת. [כגון שלא יהיה ניתן בפעם אחת לתפוסו, אלא צריך לרדוף אחריו]

דרך ישרה

"ויהי בבוקר וזהנה היא לאה"

אם נשאל כל ילד קטן מי הוא הרמאי הגדול בכל הדורות, ודאי יאמר לנו מיד לבן הארמי, וכמו שאומר המדרש כי לא רימה רק את יעקב אלא רימה את כל בני עירו שהביאו לו משכון, והלך וקנה עם משכנות אלו את כל סעודת החתונה.

אך השאלה הנשאלת איך הקדוש ברוך הוא נתן ללבן הרמאי השפל לרמות כך את יעקב אבינו, שבא ועבד "ברחל ביתך הקטנה", ואיך יעקב אבינו למרות כל הרמזים שנתנו לו כל בני עירו של לבן לא שם לב לתרמית שרקם לו הרשע ההוא, הרי יעקב חשש שהוא יחליף את לאה ברחל, א"כ מדוע לא שם לב לכל הרמזים?

התשובה לכך היא פשוטה כיון שהתורה אומרת ועיני לאה רכות, מלמד שהיתה בוכה ומתחננת לה' יתברך שיצילנה מיד עשיו הרשע, שהרי כולם היו אומרים הגדולה לגדול, ולא תתחתן עם עשיו, וידעה ממעשיו וכמו שאומר המדרש שלא לא ראתה טוב מרוב בכי! ובא ראה מה כוחה של תפילה ששינתה את מזלה של לאה, ולא עוד אלא שהקדימה אותה לרחל!!! כל הרמאות של לבן לא הצליחה כי הוא היה רמאי מוצלח, וגם לא בגלל שבני העיר לא רימוזו טוב, אלא כי לאה התפללה שהיא רוצה להתחתן עם יעקב, ותפילתה היתה מעומק הלב, ולכן הכל עבד. הקדוש ברוך הוא נתן לרמאותו של לבן להצליח, בורא עולם ניהל את ההחלפה הזו, מדוע? כי לאה בקשה, התחננה, בכתה, א"כ מגיע לה.

ללמדך מהי כוחה של תפילה...

בס"ד

מקור
השרכה

תשמישי קדושה ויודאיקה

לשכת הגהה סת"מ מהדריין

בדיקה ושיפוץ תפילין מהיום להיום - בדיקת מזוזות
- מכירת תפילין מזוזות מגילות ועוד
דוד ילין 22 ירושלים
052-7660111

לזכות

חיים ברוך בן שרה פעשא הי"ו

וברכה והצלחה בכל העניינים

לרפואה שלימה ולבריאות איתנה

להקדשת העלון לעילוי נשמה/לרפואה/להצלחה/

ליוזוג העון וכן להפצת העלון

053-3129480

לרשימת תפוצה במייל: yhw2618@gmail.com